

**Judecătoria Soroca
sediul Florești**

**S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii**

în cauza penală privind pe Angela RÎȘNEAC, la rejudecare în partea individualizării
pedepselor

Dosar nr. 1-129/2026

Număr PIGD: 1-25117120-46-1-11082026

Individualizarea pedepselor pentru art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și stabilirea
pedepsei definitive potrivit art. 84 Cod penal

orașul Florești
2 septembrie 2026

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Daniela DEVDER
Igor SOROCEAN

Cu participarea:

Acuzatorului de stat, procurorului
Avocatului
Inculpatei

Oxana MUNTEAN
Adriana POPESCU
Angela RÎȘNEAC

examinând în ședință publică, în limba de stat, la rejudecare după casare, în limitele stabilite prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 28 mai 2026, cauza penală privind pe Rîșneac Angela *****, născută la*****, cetățeană a Republicii Moldova, cu studii superioare, angajată în cadrul *****, anterior necondamnată, în partea individualizării pedepselor principale și complementare aferente celor cinci capete de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și, în consecință, a stabilirii pedepsei definitive în baza art. 84 Cod penal,

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 05 decembrie 2025, Rîșneac Angela ***** a fost recunoscută vinovată în privința a cinci capete de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și a douăsprezece capete de acuzare încadrate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal. Pentru fiecare dintre cele cinci episoade de trafic de influență i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul Ministerului Sănătății și în cadrul subdiviziunilor coordonate de acesta pe un termen de 2 ani, iar pentru fiecare dintre cele douăsprezece episoade de corupere pasivă – amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu pedeapsa complementară indicată în sentință. În baza art. 84 alin. (1^a) și alin. (2) Cod penal, prin cumul parțial, a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 5000 unități convenționale, echivalentul a 250 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul Ministerului Sănătății și în cadrul subdiviziunilor subordonate Ministerului Sănătății pe un termen de 3 ani.

Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 28 mai 2026, recursul procurorului a fost admis, iar sentința din 05 decembrie 2025 a fost casată parțial în partea individualizării pedepselor principale și complementare aferente capetelor de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și, în consecință, în partea stabilirii pedepsei definitive în baza art. 84 Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată. În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de recurs a constatat expres că starea de fapt, vinovăția inculpatei, aprecierea probelor și încadrarea juridică a acțiunilor sale au fost corect stabilite de prima instanță. Prin urmare, aceste chestiuni nu formează obiectul prezentei rejudecări, instanța fiind chemată să se pronunțe exclusiv asupra aspectelor de pedeapsă indicate în decizia de casare.

POZIȚIA PARTICIPANȚILOR LA PROCES

În ședința de judecată, acuzatorul de stat, procurorul Oxana MUNTEAN, a susținut necesitatea respectării indicațiilor instanței de recurs și a solicitat ca, pentru fiecare dintre cele cinci capete de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, să fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale, cu aplicarea, în temeiul art. 65 Cod penal, a pedepsei complementare sub forma privării de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani. În rezultatul cumulului cu pedepsele rămase definitive pentru capetele de acuzare încadrate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, acuzatorul de stat a solicitat stabilirea pedepsei definitive sub formă de amendă în mărime de 5000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 3 ani.

Apărătorul Adriana POPESCU a solicitat ca, la individualizarea pedepselor, instanța să dea eficiență circumstanțelor favorabile ce caracterizează persoana inculpatei, recunoașterii faptelor și conduitei procesuale manifestate de aceasta, orientând pedeapsa principală spre minimul permis de lege. Cu referire la pedeapsa complementară, apărarea a invocat caracterul neobligatoriu al acesteia pentru persoana fizică în cazul art. 326 alin. (2) Cod penal și necesitatea unei justificări distincte prin prisma art. 65 Cod penal, solicitând ca soluția adoptată să nu o împiedice pe inculpată să își continue activitatea profesională de medic. În ceea ce privește cumularea pedepselor, apărarea a pledat pentru o soluție cât mai apropiată de minimul necesar și suficient pentru atingerea scopurilor pedepsei.

Inculpata Rîșneac Angela ***** a susținut poziția apărării. În declarațiile și ultimul cuvânt, aceasta a solicitat instanței să țină cont de situația sa personală și profesională și să îi păstreze posibilitatea de a lucra în continuare în calitate de medic, exprimând intenția de a-și continua activitatea profesională.

Apărarea a formulat, de asemenea, o solicitare referitoare la corpurile delictive și la sumele bănești asupra cărora prima sentință a dispus. Instanța va examina această solicitare exclusiv prin prisma limitelor rejudecării stabilite prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Nord.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal

„pedeapsa penală reprezintă o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea persoanei condamnate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și din partea altor persoane.”

În conformitate cu art. 75 Cod penal

„la stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei instanța ține seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei asupra corectării și reeducării condamnatului, precum și de celelalte împrejurări relevante pentru individualizarea unei pedepse necesare și suficiente.”

Art. 80¹ alin. (2) Cod penal stabilește că

„în cazul în care inculpatul recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute, între altele, la art. 324–335¹ Cod penal și solicită examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se reduce cu o pătrime numai limita maximă a pedepsei prevăzute de lege.”

Potrivit art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal

„în redacția aplicabilă faptelor, infracțiunea este sancționată, pentru persoana fizică, cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani. Prin aplicarea art. 80¹ alin. (2) Cod penal, limita minimă a amenzii rămâne neschimbată, iar limita maximă se reduce cu o pătrime, astfel încât cuantumul amenzii aplicabile devine de 3000 unități convenționale.”

Conform art. 65 alin. (1)–(3) Cod penal

„privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea unei funcții ori activități de natura aceleia de care condamnatul s-a folosit la săvârșirea infracțiunii. Această pedeapsă poate fi aplicată complementar și atunci când nu este prevăzută în sancțiunea normei din Partea specială, însă numai dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau al exercitării activității, instanța consideră imposibilă păstrarea de către condamnat a dreptului respectiv.”

Art. 84 alin. (1¹) Cod penal prevede că

„atunci când pentru infracțiunile aflate în concurs sunt aplicate pedepse altele decât închisoarea, pedeapsa definitivă se stabilește prin cumul total sau parțial al pedepselor aplicate, în limitele maxime prevăzute de Partea generală a Codului penal. Potrivit alin. (2) al aceleiași norme, pedepsele complementare pot fi, de asemenea, cumulate total sau parțial în limitele prevăzute de lege.”

În conformitate cu art. 436 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală

„indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii pentru instanța care rejudecă cauza, iar atunci când hotărârea este casată numai cu privire la anumite fapte sau persoane ori numai în anumite privințe, instanța se pronunță în limitele casării.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

Limitele rejudecării

Cu titlu preliminar, instanța reține că prezenta rejudecare **are un obiect strict determinat de Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 28 mai 2026. Efectul casării parțiale nu constă în redeschiderea integrală a procesului penal, ci în repunerea cauzei pe rol numai în limitele în care hotărârea primei instanțe a fost desființată. În consecință, completul de rejudecare este ținut atât de limitele dispozitivului deciziei de casare, cât și de dezlegările obligatorii date problemelor de drept care au determinat remiterea cauzei.**

Curtea de Apel Nord a menținut sentința din 05 decembrie 2025 în ceea ce privește starea de fapt, vinovăția inculpatei, aprecierea probelor și încadrarea juridică a tuturor faptelor. Instanța de recurs a constatat expres că probele administrate au fost corect apreciate, iar acțiunile inculpatei au fost just încadrate juridic. Aceste chestiuni au dobândit, prin urmare, caracter definitiv și nu pot fi reevaluate în prezenta procedură.

Casarea a vizat exclusiv individualizarea pedepselor principale și complementare aferente celor cinci capete de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și, ca efect necesar, stabilirea din nou a pedepsei definitive pentru concurs în temeiul art. 84 Cod penal. În această privință, instanța de recurs a identificat două deficiențe distincte: **stabilirea unor amenzi sub limita legală pentru cele cinci episoade de trafic de influență și aplicarea unei pedepse complementare fără indicarea temeiului juridic și fără motivarea concretă cerută de art. 65 Cod penal.**

Așadar, sarcina instanței la rejudecare nu este de a reconstitui acuzația ori de a reanaliza temeinicia condamnării, ci de a efectua din nou, în mod legal și motivat, operațiunea de individualizare a pedepselor în partea casată, cu respectarea art. 61, art. 65, art. 75, art. 80¹ și art. 84 Cod penal, precum și a indicațiilor obligatorii formulate de instanța ierarhic superioară.

Pedeapsa principală pentru capetele de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal

Curtea de Apel Nord a reținut că prima instanță a stabilit pentru fiecare dintre cele cinci capete de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal o amendă de 2500 unități convenționale, deși acest quantum se situează sub limita minimă permisă de lege. Eroarea nu a fost calificată drept o simplă neconcordanță de apreciere, ci drept o eroare de drept care afectează legalitatea pedepsei, întrucât instanța nu poate stabili o sancțiune în afara limitelor imperative prevăzute de norma penală în lipsa unui temei legal expres de derogare.

În cauza de față, inculpata a beneficiat de procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar în materia infracțiunilor prevăzute la art. 324–335¹ Cod penal devin

incidente dispozițiile speciale ale art. 80¹ alin. (2) Cod penal. Efectul acestei norme constă în reducerea cu o pătrime numai a limitei maxime a pedepsei, limita minimă rămânând neschimbată.

Raportând această regulă la sancțiunea art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, amenda prevăzută de lege, cuprinsă între 3000 și 4000 unități convenționale, devine, după reducerea limitei maxime cu o pătrime, o amendă cu un quantum unic de 3000 unități convenționale. Astfel, în privința cuantumului amenzii pentru fiecare dintre cele cinci episoade, instanța nu dispune de o marjă de apreciere: limita minimă și limita maximă coincid.

Această concluzie nu înlătură însă obligația de individualizare a categoriei de pedeapsă. Art. 326 alin. (2) Cod penal prevede alternativ amenda și închisoarea, iar alegerea între acestea trebuie realizată prin raportare la criteriile generale ale art. 75 Cod penal și la principiul potrivit căruia o pedeapsă mai aspră dintre cele alternative se justifică numai atunci când cea mai blândă nu este suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei.

În favoarea inculpatei, instanța reține circumstanțele deja constatate și rămase neafectate de casare: recunoașterea faptelor, căința sinceră, lipsa condamnărilor anterioare, caracterizarea pozitivă și lipsa circumstanțelor agravante. Totodată, instanța nu poate ignora caracterul intenționat și repetat al conduitei, cele cinci episoade de trafic de influență fiind comise în context profesional și pe parcursul unei perioade de timp, în concurs cu celelalte capete de acuzare privind coruperea pasivă.

Punând în balanță aceste elemente, instanța apreciază că privarea de libertate nu este necesară pentru realizarea prevenției speciale și generale. Amendă stabilită în quantumul impus de lege, privită împreună cu ansamblul consecințelor penale deja rămase în ființă în prezenta cauză, este suficientă pentru atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal. În consecință, pentru fiecare dintre cele cinci capete de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal urmează a fi stabilită pedeapsa principală sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale, echivalentul a 150 000 lei.

Cu privire la necesitatea aplicării unei pedepse complementare distincte pentru capetele de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal

În această parte, instanța pornește de la dezlegarea expresă dată de Curtea de Apel Nord: **sancțiunea art. 326 alin. (2) Cod penal nu instituie**, pentru persoana fizică, o pedeapsă complementară obligatorie sub forma privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate. **Instanța de recurs nu a impus aplicarea unei asemenea pedepse la rejudecare, ci a indicat necesitatea examinării exprese a posibilității aplicării ei, cu indicarea temeiului legal și cu o motivare suficientă prin prisma art. 65 Cod penal.**

Art. 65 alin. (3) Cod penal configurează această pedeapsă ca pe una facultativă și condiționată. Simpla împrejurare că fapta a fost săvârșită în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu ori în legătură cu o anumită activitate nu atrage automat interdicția. Pe lângă existența legăturii funcționale, instanța trebuie să ajungă, în urma unei aprecieri concrete, la concluzia că păstrarea dreptului de a ocupa funcția ori de a exercita activitatea

respectivă este imposibilă și că restricția suplimentară este necesară pentru atingerea scopurilor pedepsei.

În speță, legătura dintre conduita aferentă episoadelor încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și mediul profesional este evidentă. Rîșneac Angela exercita o funcție de conducere în cadrul instituției medico-sanitare, iar faptele reținute definitiv au presupus invocarea influenței asupra altor medici și valorificarea relațiilor profesionale existente în cadrul aceleiași instituții. Această constatare justifică examinarea serioasă a unei restricții profesionale, însă nu soluționează, prin ea însăși, problema necesității aplicării repetate a aceleiași interdicții.

Pentru această din urmă apreciere este determinantă situația juridică deja creată prin partea sentinței din 05 decembrie 2025 care nu a fost casată. Pentru capetele de acuzare încadrate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal au rămas aplicate pedepsele complementare constând în privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, partea respectivă a sentinței fiind menținută de Curtea de Apel Nord. A fost desființată, ca efect al casării parțiale, pedeapsa definitivă stabilită potrivit art. 84 Cod penal, însă nu și pedepsele complementare individuale aferente acestor capete de acuzare.

Prin urmare, la momentul prezentei individualizării există deja, în aceeași cauză, o restricție profesională de aceeași natură și cu același obiect material: îndepărtarea temporară a inculpatei de la exercitarea funcțiilor de conducere în sistemul ocrotirii sănătății. Această pedeapsă răspunde tocmai riscului derivat din utilizarea poziției instituționale și a relațiilor profesionale și este aptă să realizeze funcția de prevenție specială pe dimensiunea profesională. Aplicarea încă o dată, pentru fiecare dintre cele cinci episoade încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, a unei interdicții identice nu ar înlătura un risc suplimentar distinct, ci ar multiplica formal aceeași consecință juridică, urmând ca restricțiile identice să fie ulterior supuse din nou operațiunii de stabilire a pedepsei complementare definitive.

*Această abordare este compatibilă și cu jurisprudența Curții Supreme de Justiție. **În cauza Nicolae Stroncea, nr. 1ra-1159/23, încheierea din 03 septembrie 2025, § 38,** Curtea Supremă de Justiție a subliniat că, pentru persoana fizică condamnată în baza art. 326 Cod penal, aplicarea sau neaplicarea pedepsei complementare în temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal ține de aprecierea instanței și impune o examinare atentă a necesității concrete a interdicției. Rezultă că legătura faptei cu activitatea profesională deschide posibilitatea aplicării pedepsei complementare, dar nu transformă această posibilitate într-o obligație automată.*

*Totodată, **în cauza Aculina Bucila, nr. 1ra-1581/2023, încheierea din 18 septembrie 2025, § 27,** Curtea Supremă de Justiție a atribuit relevanță, în circumstanțele concrete ale acelei cauze, faptului că persoanei îi fusese deja aplicată o pedeapsă complementară similară, apreciind efectul juridic real al menținerii unei noi restricții. Situația factuală și procesuală din cauza menționată nu este identică prezentei spețe și nu instituie o regulă de absorbție automată a pedepselor complementare, însă confirmă necesitatea ca instanța să examineze*

utilitatea și efectul concret al unei noi interdicții, iar nu să o aplice formal sau repetitiv.

Raportând aceste repere la cauza de față, instanța constată că scopul de prevenție specială ce ar putea justifica aplicarea art. 65 alin. (3) Cod penal pentru episoadele de trafic de influență este deja acoperit, în mod real și efectiv, de pedepsele complementare rămase aplicate pentru capetele de acuzare încadrate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal. Acestea vizează aceeași categorie de funcții și urmează să fie valorificate la stabilirea pedepsei complementare definitive conform art. 84 alin. (2) Cod penal. În aceste condiții, instanța nu identifică o necesitate autonomă și suplimentară care să facă indispensabilă aplicarea încă unei pedepse complementare pentru fiecare dintre cele cinci episoade prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În consecință, instanța va respinge solicitarea acuzatorului de stat în partea aplicării, pentru capetele de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, a unei pedepse complementare distincte în temeiul art. 65 Cod penal. Această concluzie nu minimizează gravitatea faptelor și nu înseamnă că art. 65 alin. (3) Cod penal ar fi, prin natura sa, inaplicabil traficului de influență, ea rezultă din individualizarea concretă a prezentei cauze, în care o interdicție profesională identică este deja incidentă în baza părții sentinței rămase definitive. Totodată, soluția permite delimitarea clară între interdicția de a ocupa funcții de conducere și exercitarea profesiei de medic ca atare.

Stabilirea pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni

Ca urmare a casării parțiale, instanța trebuie să stabilească din nou pedeapsa definitivă în temeiul art. 84 Cod penal. În operațiunea de cumul a pedepselor principale intră, pe de o parte, cele cinci amenzi de câte 3000 unități convenționale stabilite prin prezenta sentință pentru capetele de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și, pe de altă parte, pedepsele principale de câte 1000 unități convenționale rămase aplicate pentru cele douăsprezece capete de acuzare încadrate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, parte a sentinței care a fost menținută de Curtea de Apel Nord.

În cazul pedepselor altele decât închisoarea, art. 84 alin. (1^a) Cod penal impune folosirea cumulului total sau parțial. Această regulă exclude o absorbție pur formală prin care multitudinea faptelor ar fi lipsită de orice efect asupra pedepsei rezultante. Totodată, cumulul parțial nu este o operațiune pur aritmetică; întinderea sporului trebuie individualizată astfel încât pedeapsa definitivă să reflecte pluralitatea infracțională fără a deveni disproporționată în raport cu persoana condamnată și cu scopurile sancțiunii penale.

În speță, concursul privește șaptesprezece capete de acuzare distincte: cinci episoade de trafic de influență și douăsprezece episoade de corupere pasivă. Pluralitatea episoadelor, caracterul lor intenționat, repetitivitatea conduitei și afectarea relațiilor sociale privind integritatea exercitării funcțiilor publice impun ca operațiunea de cumul să producă un rezultat real și perceptibil, superior pedepsei stabilite pentru un singur episod.

Pe de altă parte, instanța acordă pondere circumstanțelor favorabile deja reținute: inculpada se află la prima condamnare, a recunoscut faptele, s-a căit sincer, se caracterizează pozitiv, iar circumstanțe agravante nu au fost constatate. Aceste elemente

justifică folosirea unui cumul parțial moderat, iar nu apropierea de suma aritmetică a tuturor pedepselor individuale.

Raportată la suma tuturor amenzilor individuale care intră în concurs, **pedeapsa definitivă de 5000 unități convenționale reprezintă un cumul parțial substanțial redus, dar suficient pentru a reflecta pluralitatea faptelor. Un quantum inferior, apropiat de pedeapsa stabilită pentru un singur episod de trafic de influență, ar diminua excesiv semnificația juridică a concursului și ar conduce la un efect apropiat absorbției. În același timp, quantumul de 5000 unități convenționale nu depășește ceea ce este necesar, având în vedere datele favorabile ale persoanei inculpatei.**

În consecință, instanța apreciază întemeiată solicitarea acuzatorului de stat în această parte și va stabili, prin cumul parțial, pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 5000 unități convenționale, echivalentul a 250 000 lei. Solicitarea apărării de orientare a pedepsei rezultante către un quantum cât mai apropiat de minim este valorificată prin alegerea unui cumul parțial și prin menținerea unei pedepse mult inferioare cumulului aritmetic integral, însă nu poate conduce la neutralizarea pluralității infracționale.

În ceea ce privește pedeapsa complementară definitivă, instanța reține că pentru capetele de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal nu se aplică, prin prezenta sentință, o pedeapsă complementară distinctă în temeiul art. 65 Cod penal.

Rămân însă în vigoare pedepsele complementare individuale aplicate prin sentința din 05 decembrie 2025 pentru cele douăsprezece capete de acuzare încadrate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, întrucât această parte nu a fost casată. Pedeapsa complementară definitivă stabilită anterior în baza art. 84 Cod penal a fost desființată numai ca efect al casării parțiale, astfel încât instanța urmează să o stabilească din nou pornind de la pedepsele complementare individuale care au rămas în ființă. Prin cumul parțial al acestora, instanța apreciază proporțională stabilirea unei pedepse complementare definitive pe un termen de 3 ani.

Pedeapsa complementară definitivă astfel stabilită vizează exclusiv dreptul de a ocupa funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății și al subdiviziunilor subordonate acestuia. Ea nu reprezintă rezultatul unei aplicări repetate a art. 65 Cod penal pentru episoadele de trafic de influență, ci derivă din pedepsele complementare rămase aplicate pentru capetele de acuzare încadrate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal și din operațiunea de cumul prevăzută de art. 84 alin. (2) Cod penal. Interdicția nu echivalează cu imposibilitatea exercitării profesiei de medic, astfel încât inculpata poate continua activitatea medicală într-o funcție care nu are caracter de conducere.

Cu privire la solicitarea referitoare la corpurile delictive și sumele bănești

Instanța reține că prin Decizia Curții de Apel Nord din 28 mai 2026 sentința a fost casată numai în partea individualizării pedepselor principale și complementare aferente capetelor de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și, în consecință, în partea stabilirii pedepsei definitive potrivit art. 84 Cod penal. În rest, sentința a fost menținută.

Prin urmare, dispozițiile privind corpurile delictive, confiscarea, sechestrul și celelalte măsuri care nu au fost cuprinse în limitele casării nu formează obiectul prezentei

rejudecări și nu pot fi reconsiderate de acest complet. Orice solicitare a apărării formulată în această privință excedează limitele obligatorii ale rejudecării și nu poate determina modificarea unor dispoziții ale sentinței care au rămas definitive.

Pentru aceste motive, ținând cont de limitele obligatorii ale rejudecării, de indicațiile Deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 28 mai 2026, de pozițiile participanților la proces și de criteriile individualizării judiciare a pedepsei, conducându-se de prevederile art. 80¹ alin. (2), art. 84 alin. (1¹) și alin. (2) Cod penal, precum și art. 364¹, art. 384–385, art. 389, art. 392–395 și art. 436 Cod de procedură penală, în numele Legii, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Pentru capătul de acuzare privind pe Cucereava Eduard, încadrat în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru care vinovăția și încadrarea juridică au rămas definitiv stabilite, cu aplicarea art. 80¹ alin. (2) Cod penal, se stabilește lui Rîșneac Angela ***** pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 (trei mii) unități convenționale, echivalentul a 150 000 (una sută cincizeci mii) lei, **fără aplicarea unei pedepse complementare distincte în temeiul art. 65 Cod penal.**

Pentru capătul de acuzare privind pe ***** , încadrat în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 80¹ alin. (2) Cod penal, se stabilește lui Rîșneac Angela ***** pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 (trei mii) unități convenționale, echivalentul a 150 000 (una sută cincizeci mii) lei, **fără aplicarea unei pedepse complementare distincte în temeiul art. 65 Cod penal.**

Pentru capătul de acuzare privind pe ***** , încadrat în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 80¹ alin. (2) Cod penal, se stabilește lui Rîșneac Angela ***** pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 (trei mii) unități convenționale, echivalentul a 150 000 (una sută cincizeci mii) lei, **fără aplicarea unei pedepse complementare distincte în temeiul art. 65 Cod penal.**

Pentru capătul de acuzare privind pe ***** , încadrat în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 80¹ alin. (2) Cod penal, se stabilește lui Rîșneac Angela ***** pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 (trei mii) unități convenționale, echivalentul a 150 000 (una sută cincizeci mii) lei, **fără aplicarea unei pedepse complementare distincte în temeiul art. 65 Cod penal.**

Pentru capătul de acuzare privind pe ***** , încadrat în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 80¹ alin. (2) Cod penal, se stabilește lui Rîșneac Angela ***** pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 (trei mii) unități convenționale, echivalentul a 150 000 (una sută cincizeci mii) lei, **fără aplicarea unei pedepse complementare distincte în temeiul art. 65 Cod penal.**

În baza art. 84 alin. (1¹) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor principale stabilite pentru cele cinci capete de acuzare încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și al pedepselor principale rămase aplicate pentru cele douăsprezece capete de acuzare încadrate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, se stabilește lui Rîșneac Angela ***** pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime

de 5000 (cinci mii) unități convenționale, echivalentul a 250 000 (două sute cincizeci mii) lei.

În baza art. 84 alin. (2) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor complementare rămase aplicate pentru capetele de acuzare încadrate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, se stabilește lui Rîșneac Angela ***** pedeapsa complementară definitivă sub forma privării de dreptul de a ocupa orice funcție de conducere în cadrul Ministerului Sănătății și în cadrul subdiviziunilor subordonate Ministerului Sănătății pe un termen de 3 (trei) ani.

Se precizează că pedeapsa complementară definitivă stabilită nu constituie o interdicție generală de exercitare a profesiei de medic. Rîșneac Angela ***** poate continua activitatea profesională de medic în măsura în care funcția concret exercitată nu reprezintă o funcție de conducere aflată sub incidența interdicției stabilite prin prezenta sentință.

În rest, inclusiv în partea dispozițiilor privind corpurile delictelor, confiscarea, sechestrul și celelalte măsuri care nu au făcut obiectul casării, dispozițiile sentinței Judecătorei Soroca, sediul Florești din 05 decembrie 2025, menținute prin Decizia Curții de Apel Nord din 28 mai 2026, rămân neschimbate.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătorei Soroca, sediul Florești.

***Judecătorul
Judecătorei Soroca, sediul Florești***

Daniela DEVDER